

Och lifvet är ju blott en dröm,
Han var så älskvärd och så öm,

Ni förstår mig väl?

Som svindlar utaf ruset.

allt väl,

Hos sjelfva frun i huset,

Han skyndar sig att göra cour

Der, i en inspektors figur,

Ni förstår mig väl?

Der han är känd och farlig.

allt väl,

Så sakta och så varlig,

Och ödet honom genast för,

Från Stockholm han en ulyckt gör,

Ni förstår mig väl?

Men ställer till spektakel.

allt väl,

Han gör just ej mirakel,

Är vaken både dag — och natt;

Han spelar ett och annat sprall,

4

Ock så försöket gjordes,
Att dö man tyckte vara lätt,

Da ängren se'n tog ut sin rätt,

Ni förstår mig väl?

Och hela brottet leder.

allt väl,

Hon händelsen bereder,

Den som de många buden bär,

En nedrig hienarinnas är

Ni förstår mig väl?

Hon ville då försaka.

allt väl,

Sin pligt som mor och maka,

Hon lydde snart förförans röst;

Med trolöst och förrädiskt bröst,

Ni förstår mig väl?

Hon hörde på så gerna.

allt väl,

Och stackars liden lärna, blev mos

5

14955

En munter och lustig

VISA

om det hemska

KÄRLEKSÄFVENTYRET

emellan

INSPEKTORN OCH AKTRISEN

på

LANDSBYGDEN.

Kostar 2 skillingar banko.

STOCKHOLM, P. A. Huldbergs Boktryckeri, 1849.

af Fru Sophie Sjöögren, Förestånderska vid Allmänna Barnhuset.

Ej bör man det fördaga.
Ni förstår mig väl?

allt väl.
De voro ju så svaga,
Och hårda straff de nu bestå;
Så gick det med de kära två.

Ni förstår mig väl?
Nej, nu skall världen dömma.
allt väl,

Att dem och brottet gömma,
Att kasta deras grav igen,
Och döden icke kom som vän

Ni förstår mig väl?
Än kärleken och döden.

allt väl,
Nu blif det andra öden,
Det blif en ryslig tragedi,
Men af en rolig komedi

Ni förstår mig väl?
Som vidt kring nejden spordes.

6

7
En konst I männer lären er:
Att aldrig vara hårda mer;
Ack, söken ömt behaga,
allt väl.
Hvem vill er då bedraga?
Ni förstår mig väl?

Men blir så snart förfärlig.
Ni förstår mig väl?
allt väl,

Han syns så skön och härlig,
Han ofta nyttjar skämt och smek,
Till läkemannet för sitt svek

Ni förstår mig väl?
Och jollrar spelf om döden.

allt väl,
Han grumlar våra öden,
Hvem är som icke lekt med den?
En gammal skälm är kärleken,

